

РЕШЕНИЕ

№ 1528

гр. София, 31.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 09.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7916** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 28, ал. 2 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ).

Образувано е по жалба от П. К. П. срещу Решение № 1128/19.10.2010 г. на изпълнителния директор на И. А. по Г. (ИАГ), с което се установява наличие на конфликт на интереси на жалбоподателя – директор на Държавно ловно стопанство (ДЛС) „Дакчан“ – с. Сатовча, свързан с нарушение на разпоредбите на чл. 8 от ЗПУКИ, забраняващ на лицата, заемащи публична длъжност да участват в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълняват контролни или разследващи функции или да налагат санкции в частен интерес, както и да сключват договори или да извършват други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

В жалбата се поддържа, че решението е постановено в противоречие с материалноправни норми – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК, както и при несъответствие с целта на закона – отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК. Иска се отмяната на решението.

Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителната А. по Г. оспорва жалбата и счита постановеното решение за законосъобразно.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Производството по установяване на конфликт на интереси пред изпълнителния директор на ИАГ е започнало по сигнал, с вх. № 406/24.09.2010 година на директора на инспектората на Министерството на земеделието и храните, на основание, на който изпълнителният директор на ИАГ е издал Заповед № 497/05.10.2010г., с която е наредил на служители на ИАГ да извършат проверка в ДЛС „Дакчан“ – с. Сатовча. Проверяващите Й Палигоров – гл. експерт в отдел „КДФ“, дирекция „ГПСД“ при ИАГ и Н Витева – ст. юрисконсулт в отдел „ДФ“, дирекция „ГПСД“ при ИАГ са изготвили доклад № 2300/12.10.2010 и доклад № ИАГ–3253/18.10.2010г., в които са отразени следните констатации от проверката: ДЛС „Дакчан“ се управлява от П. П., съгласно договор за управление № КУ206/22.05.2008г.

Директорът на стопанството е подал на 15.01.2009г. декларация по чл. 12, т. 2, във връзка с чл. 14 от ЗПУКИ, в която не е посочил обстоятелства, водещи до конфликт на интереси. П. П. – директор на ДЛС „Дакчан“ потвърждава, че е свързано лице с П. С Даилов, който е брат на съпругата му. В хода на проверката е установено, че собственик на „П. С“, с. Кочан е П. С Даилов. През периода от 01.01.2009 г. до момента на проверката – 06.10.2010г. П. П. е сключил (подписал лично) общо 109 договора за продажба на дървесина чрез пряко договаряне и 12 броя договори за добив на дървесина между ДЛС „Дакчан“ и „П. С“. Посочено е, че П. П. е нарушил разпоредбите на чл. 8 ЗПРКИ и на основание чл. 35, ал. 1 от ЗПРКИ следва да му се наложи глоба.

Изпълнителният директор на ИАГ е възприел фактическите обстоятелства и направеното въз основа на тях предложение за издаване на решение по чл. 28, ал. 1 от ЗПРКИ и е издал решение № 1128/19.10.2010г, с което установява наличие на конфликт на интереси на П. П. – директор на Държавно ловно стопанство (ДЛС) „Дакчан“ – с. Сатовча.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Спор между страните по отношение на фактите не съществува, включително и по отношение на наличието на свързаност между лицата, като спорът е по отношение на обстоятелството дали действително е налице конфликт на интереси. Този спор следва да бъде решен след анализ на приложимите за това разпоредби от ЗПРКИ.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е Решение № 1128/19.10.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната А. по Г. (ИАГ), с което се установява наличие на конфликт на интереси на жалбоподателя – директор на Държавно ловно стопанство (ДЛС) „Дакчан“ – с. Сатовча, свързан с нарушение на разпоредбите на чл.8 ЗПУКИ, забраняващ на лицата, заемащи публична длъжност да участват в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълняват контролни или разследващи функции или да налагат санкции в частен интерес, както и да сключват договори или да извършват други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Законът за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, преди изменението с ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г. със заглавие Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси (ЗПРКИ) определя правилата за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси на лица, заемащи публични длъжности. Сред основните причини, които налагат приемането на общ закон за конфликта на интереси, посочени в мотивите към проекта на закона, са необходимостта от въвеждане на единна система за управление на конфликта на интереси, който е един от главните източници за корупция, липсата на ясна институционална рамка на ангажиментите във връзка с конфликта на интереси. В глава първа на закона е определено приложното поле, което обхваща законодателната, съдебната и изпълнителната власт, както и местното самоуправление и има действие спрямо всички лица, които са еднолични органи, членове на колегиални органи, служители в администрацията или са назначени на ръководни длъжности от органи на изпълнителната власт. В нея е дефинирано понятието „конфликт на интереси“ чрез последователното въвеждане на още две понятия, обясняващи основното, а именно- „частен интерес“ и „облага“ (чл. 2, ал. 2 и ал. 3 ЗПУКИ). По този начин законодателят цели посочване на същностните характеристики на явлениято, които да са приложими към широк кръг ситуации, в които лице, заемащо публична длъжност по смисъла на закона, може да попадне. В конкретния случай обективизираната с Решение № 1128/19.10.2010г. на изпълнителния директор на ИАГ

ситуация на „конфликт на интереси”, в която попада директорът на ДЛС „Дакчан“ произтича от следните факти – наличие на качеството „свързани лица“ по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ между П. П. – директор на ДЛС „Дакчан“ и П. С Даилов, в качеството му на „П. С“ и сключването на общо 109 договора за продажба на дървесина чрез пряко договаряне и 12 броя договори за добив на дървесина през периода от 01.01.2009г. – 06.10.2010г. между същите.

Оспореното решение е издадено в рамките на компетентността на изпълнителния директор на ИАГ, с оглед чл. 28, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 25, ал. 2, т. 5 от ЗПРКИ, спазени са изискуемата форма на акта и административнопроизводствените правила.

Безспорен е фактът, че жалбоподателят е лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ и се явява задължено лице да декларира несъвместимост и частен интерес. Легалното понятие на "конфликт на интереси" е дадено в чл. 2 от ЗПУКИ. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Тълкуването на разпоредбата води до извода, че за да възникне "конфликт на интереси" следва на първо място да е налице установен по безспорен начин, съществуващ частен интерес, който от своя страна може (т.е. е възможно) да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията на лицето, заемащо публична длъжност. Нормата не предвижда възможност за възникване на "конфликт на интереси", основаващ се на хипотетичен "частен интерес". Такова (хипотетично, евентуално) може да бъде само влиянието на съществуващия "частен интерес" върху изпълнението на правомощията и задълженията на лицето, заемащо публична длъжност. Законодателят е преценил, че дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно, укоримо и като такова не следва да бъде допускано. От дадените в чл. 2, ал. 2 и 3 от ЗПРКИ легални дефиниции на посочените понятия е видно, че "частен интерес" е всяка облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а "облага" е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние,

предимство, получаване на или обещание за работа, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. От горното следва, че за да е налице "частен интерес", трябва да съществува "облага" по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗПРКИ. Общеизвестно и съществено при тълкуването и разкриването на целта на този закон е, че той преследва облагата в случаите, когато тя е незаконна или получена вследствие заеманата публична длъжност и/или връзката със свързано лице, заемащо такава длъжност. Такива са случаите на обогатяване – лично или на свързани лица, вследствие на неправомерното използване на възможностите, предоставяни от заеманата публична длъжност. Посочените обстоятелства – облага и частен интерес, следва да са установени по надлежния ред и с предвидените за това в закона доказателства. Облага, получена вследствие законосъобразно и съвместно изпълнение на възложената дейност от страна на лицето, заемащо публична длъжност или от свързаните с него лица, не води до "частен интерес" по смисъла на този закон и съответно - до "конфликт на интереси". Целта на закона както се посочи, е да попречи на възможността за незаконно обогатяване и/или получаване на нематериални облаги чрез използване на служебното положение от облагодетелствувалото се лице, изпълняващо публична длъжност, както и на свързаните с него лица.

В процесния случай, по делото не са представени доказателства, от които да е видно, че жалбоподателят се е облагодетелствал от заеманата публична длъжност в полза на частния му интерес, да е получил лично материална или друга облага от сключените договори. Трябва да се вземе предвид, че с оглед особеностите на дейността на ДЛС „Дакчан“ да управлява, да стопанисва и да осъществява дейности в държавния горски фонд, стопанството възлага процедури за покупка на дървесина от временен склад, както и процедури за възлагане на добив на дървесина по ред, предвиден в Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки (НВМОП). За да бъде сключен договор с ДЛС е необходимо, съответното юридическо лице да е спечелило процедурата за възлагане на малка обществена поръчка, която се провежда от комисия. Според чл. 18, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) комисията се състои от нечетен брой членове - най-малко трима, един от които задължително е правоспособен юрист, а останалите са лица, притежаващи необходимата професионална квалификация и практически опит в съответствие с обекта и сложността на поръчката. Комисията е помощен орган на възложителя, който прави предложение за класиране на участниците и определяне на изпълнител. Това предложение се съдържа в окончателния протокол за работата на комисията. Въз основа на него възложителят (ДЛС) издава

решение за обявяване класирането и определяне на изпълнители, въз основа на което се сключват договорите. Видно от представените по делото доказателства директорът на ДЛС „Дакчан“ не е участвал в комисията, съобразил се е с нейните решения и в рамките на своята компетентност като управляващ и представляващ ДЛС „Дакчан“ е сключил съответните договори с „П. С“. В протокола от извършената проверка на 08.10.2010г. изрично е посочено, че „Репрезентивно проверихме по два договора за 2009г. и два за 2010г. и не се откриха нарушения при сключването им“. От представените по делото доказателства е видно, че със заповед на директора на ДЛС „Дакчан“ са утвърдени минимални цени за продажба по дървесни видове и сортименти. Комисията е длъжна да се съобразява именно с тези минимални цени при преценката на офертите на участниците в малката обществена поръчка. В договорите, сключени с „П. С“, не са нарушени изискванията за минимални цени, от което следва, че „П. С“ и другите участници в обществените поръчки са участвали в процедурата при еднакви условия. В тази връзка следва да се посочи разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от НВМОП, според която договорът за малка обществена поръчка включва задължително всички предложения от офертата на участника, въз основа на които е определен за изпълнител. Това означава, че директорът на ДЛС „Дакчан“ е сключил договор с „П. С“, който отговаря на офертата, одобрена от комисията.

От съвкупния анализ на всички доказателства по делото се установява, че директорът на ДЛС „Дакчан“ безпристрастно и обективно е изпълнявал правомощията и задълженията си по служба. За да е налице конфликт на интереси по смисъла на специалния закон, са изискуеми три кумулативни предпоставки: лице, заемащо публична длъжност, частен интерес и възможност този частен интерес (изразяващ се в материална или нематериална облага) да повлияе върху обективното изпълнение на неговите преки публични правомощия като народен представител. В хода на делото не бе доказано наличие на частен интерес от страна на директора на ДЛС „Дакчан“ или пристрастно и необективно изпълнение на правомощия и задължение от страна на същия. В този смисъл, съответен на закона и доказателствата по делото, е правният извод за отсъствие на втората и третата предпоставка за наличие на конфликт на интереси, което води до липса на наличието на конфликт на интереси по ЗПУКИ.

Съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите

изисквания при издаването му.

Предвид изложеното, оспорваното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Съобразно изхода на спора пред настоящата инстанция и направеното искане за присъждане на разноси по делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя 150 лева, представляващи адвокатски хонорар на пълномощника му.

Водим от горното, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 1128/19.10.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната А. по Г., с което се установява наличие на конфликт на интереси на П. К. П. – директор на Държавно ловно стопанство „Дакчан“ – с. Сатовча и нарушение на чл. 8 от ЗПРКИ, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Изпълнителната А. по Г. да заплати на П. К. П. направените разноси по делото в размер на 150 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: